№ 65.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 13. SIERPNIA 1802. ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 2. Sierpnia.

Kiiowskiego regimentu grenadyerów zmarły od ran na woynie Francuzkiey poniesionych Półkownik Strick wymazuie się z rang listy. Byłey służby Polskiey Podporucznik Zuchowiecki przyięty do Rossyiskiey Kornetem w Alexandryiskim półku huzarów. Kommendantowi Tauryiskiego regimentu grenadyerów Generał Maiorowi Danzas oświadczono Naywyższe ukontentowanie za porządek w nim znaleziony. Półkownik Mamatkazin naznaczony kommendantem Bielewskiego regimentu muszkietyerów. Adiutant Cesarzewicza KONSTANTYNA Podpółkownik Czeczeryu umieszcza się w leibgwardyi konney. Szefowi Newskiego regimentu muszkietyerów Generał Lieutenantowi X. Gorczakowi 2. i Półkownikowi Woieykow oswiadczone ukontentowanie za porządek.

Za Naywyższym rozkazem Aktualny Kammerher Nowosilcow donosi: Zylińskiemu Plenipotentowi Zamoyskiey, proszącemu o oddanie iey w dzierżawę niektórych Starostw na skarb zaiętych, dla wybrania pieniędzy przez Oyca łożonych na zagospodarowanie. —

Winogrodzkiemu proszącemu o uwolnienie z pod sekwestru izby skarbowey Wileń: domu iego. —

Xieni Benedyktynek Wileń: proszącey o rychłą rozprawę z Graf. Manuzzi o maiątek Koziany do Klasztoru należący. —

Anieli Prozorowey proszącey o powrót maiątku do niey z bracią należącego, który r. 1795 na skarb wzięto. —

Józ. Kociełłowi proszącemu o wzgląd Monarszy na stan iego. —

Tayn. Kons. Chomińskiemu proszącemu o uwolnienie od opłaty procentu za ſummy Po-Jezuickie. —

Poddanym Graffa de Benil skarżącym się na dzierżawcę Grużewskiego o ucisk i zniszczenie. —

Chmielewskim i Szwykowskim proszącym o rychłą rozprawę w Sądzie Gł. Wileń. o maiątek Balicze z Kraśnikowemi. —

Zydowi Judelewiczowi skarżącemu się o nieodebranie ſatysfakcyi za bicie poniesione od Maiora półk. drag. Mosk. Esserowa. —

Bywszemu Skarbnym Telszewskim Jacewiczowi proszącemu w nagrodę zasług o dożywotnią dzierżawę Starostwa Niewoyceguby. —

Szl. Lańskiemu skarżącemu się na rządcę dóbr Szawel X. Zubowa o ciężkie pokrzywdzenia, i proszącemu ażeby Rząd Gub. Litt. dał iemu opiekę. —

Zydowi Kowień. Chaimowiczowi proszącemu o prędkie roztrząśnienie pretensyi iego do Zabiełłow. —

Adam. Grońskiemu skarżącemu się na nieodebranie ſatysfakcyi za dóm, w którym bez opłaty umieszczono tamożnię i rożnych urzędników. —

Szl Szadeyce skarżącemu się na Rząd Gub. Litt: że przeciw prawu Polsk. odesłał do powiatowego Sądu po ſatysfakcyą za wexlem Ryskiego kupca Rakina z dłużnikami Tyzenhauzami. —

Andrzeykowiczowi przoszącemu o wrócenie długu iemu należnego od Grodzień: kupca Howemana, z ſummy iaka się znaydzie po przedazy domu iego za dług skarbowy. —

Przełożoney PP. Miłosiernych Annie Pusz przekładaiącey potrzebę rozszerzenia klasztoru i ſzpitala —

Grodzień. Woytowi Zielińskiemu z towarzyszami proszącemu o niektóre nadania miastu potrzebne, i wrócenie Prudzkowskiey puszczy należącey do Grodna za przywileiami Królów Polskich. —

Janowi Werneke z towarzyszami proszącemu o uwolnienie ich od opłaty podatku za mieysca puste, na których budować myślą po pożarze, iakoteż o pozwolenie drzewa skarbowego bez pniowczyzny. —

Umocowanemu od Wileńskiego gminu Kukielowi proszącemu o utwierdzenie dawnych przywileiów mieyskich. —

Słonimsk. Burmistrzowi Szwedowi z towarzyszami proszącemu naprzód o uwolnienie gminu od płacenia podatku nad potrzebę wybieranego, powtóre o wyłączenie Zydów z Magistratu Słonimsk. —

Gabr Markiewiczowi skarżącemu się na arędarza maiątku Półkown. Dieiowey Janczewskiego o poczynione iemu krzywdy wielorakie —

Proboszczowi S. Stefana w Wilnie Nowickiemu proszącemu o zwrócenie należnych Kościołowi funduszów, gruntów, i dochodów zaiętych przez Magistrat Wileński. —

Te wszystkie prośby dla roztrząśnienia i ſatysfakcyi według prawa, oddane Woien. Litt: Gub: Beningsenowi. —

Woytowi Trockiemu Waszkiewiczowi i Zydom proszącym o uwolnienie miasta od podatków na lat kilka. —

Kar. Kridnerowi proszącemu o dożywocie z żoną Starostwa Nosikowskiego. —

Mińskim Zydom proszącym o nadanie przywileiów niektórych w porównaniu z Chrześcianami. —

Berkowi Leybowiczowi Plenipotentowi Zydów Mińsk. Guber. proszącemu ażeby po dawnemu mogli trzymać browary. —

Mińsk. Burmistrzowi Tarankiewiczowi proszącemu o zwrót gruntów do miasta należących, i oddalenie żydów od zasiadania w Magistracie. —

Józ. Piaszewiczowi proszącemu o nagrodę za maiątek wynoszący 75 tys. rubli w rewolucyi stracony. —

Józ. Chrzanowskiemu proszącemu o prędki koniec ſprawy w Magistracie Wileń. z Bukszą —

XX. Kanonikom Regularnym Wileń: proszącym o klasztor S. Kazimierza dla umieszczenia Zakonników ſwoich; —

Zydom Rakowskim: Mowszy, Hirszy, Morduchowi Symonowiczom, proszącym o nagrodzenie ſzkod poniesionych w przechodzie woysk Rossyiskich podczas rewolucyi Polsk. —

Szl. Bohdanowiczowi także proszącemu o nagrodę ſzkod w rewolucyi teyże poniesionych. —

Jerzemu Przyskiemu proszącemu o nadanie maiątku w bliskości Boryssowa. —

Tom. Starskiemu proszącemu o folwark

lub pensyą, albotež o przyięcie do służby woyskowey. —

Ostrochowiczowey proszącey o coroczne opatrzenie na edukacyą córek. —

Leyzerowi Zelmanowiczowi proszącemu o 5. tyś. rubli ze skarbu na dokończenie domu murowanego. —

Cudzoziemcowi w Mińsku Winklerowi proszącemu o przyięcie do służby dworskiey, i pieniądze na zpłacenie długów i podróż do S. Peterzburga. —

Ludw. Załuskiemu proszącemu o nagrodę za przystawioną do Petersburga bibliotekę Warszawską od przodków iego założoną. —

Romanowi Samewiczowi z Boryssowa proszącemu o zniszczenie rozmiaru przez komornika nieprawnie zrobionego. —

Francisz. Butrymowiczowey proszącey o wsparcie dla siebie z 3 dzieci, i na drogę do Powiatu Wiłkomir. —

Byw. Podpółk. Elsnerowi proszącemu o wzgląd Monarszy na iego starość i chorobę. —

Wybranym od Starowierców Mińs. Guber. Naumowi, Ihnatiewu, proszącym o wolność zapisania się w mieyskie i kupieckie, lub przyięcie ich do liczby udzielnych włoscian. —

Eselowi Szewelewiczowi proszącemu o sąd sprawy iego za dostawienie drzewa do budowli koszar i robotnik, która nieprawnie była sądzona w 2 Depart. Mińsk. —

Michniewiczowi z Szkłowa proszącemu o wyięcie z tego maiątku, i wpisanie do służby skarbowey. —

Teodorowi Kogalowi proszącemu aby Magistrat Szkłowski mógł bydź na prawach Pol —

Umecowanemu od gminu Szkłowskiego Zawelowiczowi proszącemu aby Szkłow na skarb kupiono. —

Abelowi Zemszowiczowi proszącemu o pożyczenie 5 tyś. rubli na dokończenie domu. —

Maiorowey Laskowskiey proszącey o pensyą dla siebie, posag dla córki. —

Wdowie Montuszewey proszącey o zapłatę za patent Rotmistrzowski iey męża; na te wszystkie prosby nie zezwolono.

z Wiednia 7. Sierpnia.

Królowa Jmść Dwóch Sycylii przez Państwa Austryackie zmierzaiąc do Triestu, po wszystkich miastach od woyska, milicyi, obywatelów z naywyższą uczciwością przyimowana była. Portowi wspomnionemu Cesarz Jmć, dla ułatwienis handlowych interessów, nadał przywiley, aby żaden tam maiątek przez licytacyą niżey wnętrznego szacuuku przedawany nie był. — Rzecz iest pewna, ze w Constantinopolu dotąd Basza Belgradzki nie był wyznaczony; chce Dywan wiedzieć naprzód, co czyni rząd w mieście tymczasowy, i iak się obywatelom podoba. Tymczasem Jańczarowie nie tracą nadziei otrzymania posiłków od Passwana Oglou; o ktorym chociaż głoszono, że opuścił zupełnie Wołoszczyznę, pokazuie się z doniesień późnieyszych, iż większa częsc kraiu nieszczęsliwego żołnierzem buntowniczym iest osadzona; sam Basza Widdinu d. 20 Lipca główną kwaterę miał w Kraiowie. Nic nowego nie wiemy o negocyacyach iego z Portą ugodliwych. Trudno Turkom przyiść do trwałego pokoiu bez pośrzednictwa obcych Mocarstw. Nawet Osman Giorgi po wykonaney przysiędze na wierność Sułtanowi, woyska swoiego nie rozwiązał; przetoż Kapitan Basza pilnie uważa obróty rokoszanów. — U nas iest pogłoska, że odmiany w Ministerium nastąpią; mieysce Karola zastąpi Jan Arcy Xiąże; Graf Lażański ma bydź Kanclerzem Czesko Austryackim, Mailath Włoskim, Lehrbach sprawiedliwości, Zichy Ministrem skarbowym. Regimentom w Czechach stoiącym pod Pragę zebrać się kazano, gdzie Arcy Xiąże Karol rewią odprawi. Cesarz w Wrześniu uda się do Presburga na zamknięcie obrad Seymowych.

z Londynu 3. Sierpnia.

Przez 3 wieki od czasu pierwszey żeglugi Columba, w naysroższym ucisku Ameryka zostawała. Rodowici mieszkańce znieść musieli naywymyślnieysze klęsk rodzaie. Łakomi Europeyczykowie albo ich za ludzi sobie podobnych nie mieli, albo przynaymniey mieli za stworzenia daleko niższe. Pod pozorem nawrócenia do wiary, ukarania buntów ettc. wytępili niezliczone milliony Indyanów. Oręż, kopalnie kruszców, praca nad siłę, głód, ogień, tortury, psy nawet do takiego myślistwa wprawione, ogołociły z mieszkańców nayludnieysze Królestwa. Gdy tak czynią Hiszpani w Peru, Mexico, i innych Prowincyach, więcey na pozor ludzkość ceniąc Anglicy i Francuzi, do Ameryki północney zaniesli gorzałkę i ospę, na wytępienie dzieci natury. Stało się. zniknęły na wieki niezliczone familie i pokolenia. Czas przyszedł nagrodzenia iakożkolwiek nowemu światu. Ten zaszczyt dostaie się Prezydentowi Jefferson. On pozostałych Amerykanów skutecznie skłonił do rolnictwa narzędziami potrzebnemi, końmi, bydłem opatrzył; naostatek ospę krowią pośród nich zaszczepił. Tak wielką zaś o cnocie tego męża opinią powzieli dzicy ludzie, że tłumem przychodzą sami do miasta Washington prosząc o udzielenie wynalazku, między naypięknieyszemi od początku świata pierwszego, który pewnie milliony osob dotąd z ospy naturalney ginących, od śmierci, kalectwa, oszpecenia zachowa; nie zginą w Ameryce prawdziwe dzieci natury. Przykład do naśladowania narodom oświeceńszym.

Z Gibraltaru eskadrę posłano do Algeru; kommendant Barlow upomnieć się ma o wydanie trzech okrętów naszych, które Dey zabrać i przedać na swóy zysk kazał. Jeśli ztąd przyidzie do kłótni, żałować będziemy, żesmy niedawno rozboynikom w podarunku wiele armat posłali. Cesarz Marokański Amerykanom woynę zapowiedział, że kommendant ich eskadry Truxton trzymaiąc port Tunis zamknięty, nie pozwolił z niego wyprowadzić zboża do Maroku. — Mainwaring nie obrany z Hrabstwa Midlessex grozi manifestem przeciw ważdości elekcyi, podobne zaskarżenia przyidą z mieysc innych wielu. Zwyciężca Burdett pisał do Elektorów, przyrznkaiąc utrzymać w całości konstytucyą. Zgwałcili prawo, według niego, oddaleni z urzędu Ministrowie; twierdzi, że w więzieniach zamykali niewinnych, taiemnie sądzili, katowali, zabiiali, truli; sąd i wyrok publiczny postrachem iest dla złoczyńców, tarczą niewinności. Za to, przydaię, żem w Parlamencie mówił głośno o tych bezprawiach, Ministrowie zabronili mnie wpuszczać do więzienia, gdy chciałem nieszczęśliwych wesprzeć i pocieszyć. Kocham familią moię; lecz wolałbym widzieć ubogą w przemożnym narodzie, niż bogatą pośród bezprawia. Kocham Oyczyznę i pokóy; lecz wolałbym widzieć kray rozszarpany i podbity od obcego nieprzyiaciela. niż ogołoconą przez własnych ziomków z praw, swobod. konstytucyi.,,

Liston posłem naznaczony do Batawów. Fox wyiechał do Calais. Margrabia Wellesley ma bydź odwołany z Wielkorządów Indyiskich; zastąpi mieysce Lord Castlereagh. — Na wyspach Tabago i Grenada ciężkie choroby panuią. — Po rozwiązaniu znaczney części woysk morskich, dziś jeszcze utrzymuie Brytańnia W. 384. okręta liniowe, fregaty, i mnieysze statki. — Wiadomość przyszła, że Angielski żołnierz Maltę opuścił; 2. tysiące Neapolitańczyków osadzi twierdze. — Między wnukiem i Synowcem Zeman Szacha przyszło do wielkiey bitwy, 1. Lutego, w bliskości Cabul. Przed spotkaniem kilku Generałów Synowca Mahmuda z rabowawszy oboz własny przeszło do nieprzyiaciela, ztąd początek przegraney. Zwycięzony z 25. ludzmi tylko uciekł Cabul i inne miasta dostały się szczęśliwszemu, którego mieszkańce z radością przyieli.

z Paryża 2. Sierpnia.

Konsul Cambaceres pisał do Senatu: „Trybunat, powiada, 6. Maia uznał potrzebę oswiad-

czenia wdzięczności narodowey pierwszemu Konsulowi. Pochwalili szczęśliwą myśl prawodawcy z obywatelami całey Francyi. Senat postępuiąc daley, w dopełnieniu powszechney chęci, pragnął dać rządowi trwałość niewzruszoną, która narodom jedna powagę u postronnych, kredyt wnętrzny, utrzymuie w związku sprzymierzeńców, rzuca pogrom na nieprzyiaciela, woynę oddala, owoców pokoiu kosztować daie, pozwala nakoniec mądrey zwierzchności wykonać wszytko, co ułożyła dóyrzale dla uszczęśliwienia wolnego ludu. Osądził Buonaparte, zważaiąca wszystkie okoliczności pierwszey elekcyi swoiey, że powtórney przyimować nie powinien, jeżeli narod Francuzki nie oświadczy wyraźnie woli swoiey i ufnoś i którą w pierwszym urzędniku RPtey położył. Stało się zadość chęciom Senatu; zrobiliśmy odezwę do ludu, odpowiedział, że wszystkich iuż Departamentów przyszły obywatelskie podpisy: Rozumiemy że w zdarzeniu nowém Senatorom przystoi listę przeyrzeć, i wolę powszechną ogłosić narodowi. Minister wnętrzny odda wam Senatorowie papiery do tego służące. „

Z Macedońskich Wodzów jeden w obliczu Alexandra W. zganił Grecki zwyczay, którzy chwałę woienną samym tylko Naczelnikom przyznawali, żołnierskie imiona podaiąc niepamięci wieczney. Nie będą podobnie narzekać na Konsula swoiego rycerze Francuzcy; dziś wydał przepis, mocą którego wszyscy żołnierze, co za odwagę otrzymali nadgrodę w pałaszach, ognistey broni, granatach etc. są umieszczeni w legionie honorowym; późniey Administracya dopełni liczbę przepisaną w 16. orszakach. Imiona już przyiętych drukiem ogłosić kazał Buonaparte, wyliczaiąc zkąd rodem, w jakim służył korpusie, na jakich bitwach i kampaniach dokazał co godnego pamięci. Wiele jest w długiey liście przypadków ciekawych; osobliwsze późniey wypiszemy. — W Malmaison częste i długie rady miewaią Konsyliarze Stanu; jedni mówią, że układa się Konstytucya nowa; drudzy innego są zdania. — W Sedan z okoliczności pogrzebu publicznego rozruch powstał między gminem; żołnierz musiał przywracać spokoyność. — Mamy teraz w naszey stolicy Maurycego Spillard. 70-letniego Weterana, który wiek cały poświęcił na zwiedzenie świata; Europę całą, Azyą etc. obszedł piezo; drogi które iuż odbył wynoszą mil 90 tys. — Kanał rzeki Somme i Escaut łączyć maiący zaczynać kazano; początek bierze w S. Quintin-Lally Tollendal który zasiadał w Konstytucyinem zgromadzeniu, postrzegłszy zaś bliskie u nas rozruchy, poiechał za granicę powrócił do Oyczyzny. Syn to jest Irlandczyka Generała Lally, bez winy ściętego wyrokiem Parlamentowym r. 1766. — Zmarłym Chirurgowi Dessault, lekarzowi Bichat, Konsul kazał położyć monumenta marmurowe w głównym szpitalu, gdzie pracę i wiek swóy położyli. W Brest uzbraia się eskadra na poskromienie łotrzyków Afrykańskich.

Od granic Szwaycarskich 23. Lipca.

Poseł Verninac pisał do Landammana Dolder i Stathalterów! Pytacie się, powiada, co Konsula zkłoniło do wyprowadzenia z Oyczyzny waszey woysk Francuzkich; które tu miały zostać dłużey; prosicie ażebyśmy ten rozkaz wstrzymać chcieli. Rozumiał Buonaparte, że rząd Szwaycarski w okolicznościach dzisieyszych znaydzie obywatelstwo zgodne i powolne, jak trzeba do utrzymania spokoyności kraiowey. Z tych względów postanowił was uwolnić od ciężaru. Ta myśl jego niech będzie nowym dowodem, jak wiele trzyma o wysokiey mądrości narodu Szwaycarskiego i rządców; chciał też pokazać, jak mało pragnie mieszać się w interessa domowe sąsiadów Francuzkich —„ Odebrawszy taką o powieść Dolder wydał odezwę do narodu, uwielbiaiąc Konsula pierwszego. Verninac był w Schwitz spodziewany. Zgromadzili się tam na przybycie jego Deputowani Cantonów. Schwitz Ury, Unterwald, maiąc podać pismo, w którém wyrażaią: że czteroletniém nauczeni doświadczeniem, widzą niepodobieństwo przyięcia Konstytucyi drugim, nie im dogodney; wolą zatém udzielnemi zostać, nie wzruszaiąc jednak zgody sąsiedzkiey z innemi Szwaycarami. Verninac przypadkiem, czyli też ostrzeżony do Schwitz nie przybył. Deputowani do domu powrócili. Trzy Szwaycarskie półbrygady w Briançon, Salo, Bastia dziś stoiące, maią bydź dopełnione, aby liczbą wyrównały regimentom, jakie dawniey trzymaliśmy w obcey służbie. Senat liczbę swoią dopełnił według prawa, obieraiąc trzech nowych kollegów, na mieysce nie przyimuiących urzędu. Rada wykonawcza przełożyła potrzebę amnestyi, mianowicie dla dezerterów; trudny jest werbunek; rząd Francuzki oświadczył rozwiązać 3. półbrygady posiłkowe, jeśli rychło nie będą dopełnione.

z Berlina 5. Sierpnia.

Patentu Królewskiego do Hildesheim, Paderborn, Munster, i wielu innych miast na indemnizacyą przeznaczonych, następuiąca jest osnowa „ Według traktatu Lunewilskiego, negocyacyi ostatnieyszych, i umów któremy zawarli sami z różnemi Mocarstwami, należy się Pruskiey Monarchii nagroda za Prowincye utracone na lewym brzegu Renu; ustąpiliśmy wszystkie Francuzom dla pokoiu i dobra Rzeszy powszechnego. Zatém Biskupstwa i Opactwa wyliczone będą sekularyzowane, i należeć maią wiecznie do naszey korony, gdzie z potomstwem panować będziemy na podobieństwo innych dzierżaw Pruskich. Postanowiliśmy więc zaiąć wszystko co nam się przynależy, i rządy oycowskie sprawować. Wzywamy Kapituły Szlachtę, i wszystkich mieszkańców: by się nam poddali ostrzegaiąc, iż nie tylko powinni uznać Naywyższą przy nas władzę bez odporu i zwłoki, ale też mieć nas i uważać za prawego Krola i Pana swoiego, oświadczaiąc posłuszeństwo i wierność, pod boiaźnią kary surowey nie używać obcey pomocy, i natychmiast przysięgę na wierność wykonać. Rozkazuiemy Generałowi kawaleryi, Ministrowi Stanu Graffowi Schulenburg zaiąć wyliczone miasta i kraie, na czele poruczonego korpusu, przy którym będzie Kommissya do dzieł cywilnych. Mamy nadzieię iż obywatele wszyscy stosować się zechcą do nowych okoliczności, przyimuiąc roskazy i zasady rządu Pruskiego, dla własnego ich dobra, zaszczytu i ozdoby naszey korony. Wszystkich urzędników potwierdzamy tymczasowie; niech pełnią obowiązek, oddaią sprawiedliwość ziomkom swoim według praw dawnych, pewni względów i łaski Królewskiey. Dan w Królewcu 6. Czerwca.

Od granic Włoskich 24. Lipca.

Francuzi pod Placencyą założyli główną szkołę artylleryi swoiey; 3. tysiące ludu ciągle od zimy ćwiczy się w trafném strzelaniu. Rząd Włoski w Mediolanie zatrudnia się armią i interessami zagranicznemi. — Ociec S. powrócił do wszystkich dzierżaw Państwa Kościelnego, jakie były po Tolentyńskim traktacie. Buonaparte nie złamał ugody przez się podpisaney. Pius 7. dóyrzałą roztropnością wyszedł szczęśliwie z okoliczności naytrudnieyszych.

z Hagi 3. Sierpnia.

Kommissya którey pisać kazano księgę praw cywilnych, wkrótce ma dzieło dokończyć; potwierdzą prawodawcy. Regencya dawniey chciała posłać do Indyi zachodniey 9. tys: żołnierza; przestanie teraz na połowie; były tam rozruchy między ludem czarnym zapalone przez ludzi złośliwych; Angielski rząd utrzymał spokoyność; na jey zachowanie w Surinam, Demarary, Essequebo, Berbice, Curaçao, S. Eustache, Martin, Saba, dostateczną będzie wyrażo-

na w górze liczba. Eskadry do osad przeznaczone; jeszcze stoią w Texel. Prawodawcy iuż się zgromadzili. General Commes zastępuie mieysce Victora, który w Paryżu bierze instrukcyą, jak się sprawować powinien w Louisianie. Batawowie zawdzięczaiąc pracę jego u nas całoroczną, ofiarowaliśmy gratyfikacyą 4. tyś: zł Poprzednikom jego, Brune i Augereau za odprawioną kampanię w Hollandyi północney i Frankonii, RPta dziś przesyła do Paryża kosztowne szpady. Jest pogłoska, że Toussaint do jedney z twierdz Prowincyi Franche Combé ma bydź odesłany; druga że były Stathuder rządy oddaie Synowi, potrzebuie potwierdzenia. Długi nasze, gdyśmy r. 1697. traktat pisali w Risuich, nie wynosiły na 21. mill. zł: Holl: dziś przechodzą 480. mill.

Teoryczna i Praktyczna Grammatyka JP. D'Abrego wyszła z druku w czterech częściach; można dostać u niego, jakoteż po Drukarniach i Księgarniach Wileńskich. Cena exemplarza oprawnego alla rustica na papierze klejowym złł. 20. na wodnym zł: 18.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu śmierci Opiekuna Karol z domu oddalony znayduiąc się w Pcie Wiłkomirskim u JJWW. Morikonich Podkomor. uprasza familią i kogo dóydzie ninieysze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jego donieść raczyli. Adres w Wilnie do Staro-zakonnego Leyby Jankielewicza na Niemieckiey ulicy Nro 313.

Podaie się do wiadomości, że Dziennika Go spodarskiego Wileńskiego tomik 1szy iuż z pod prassy wyszedł; JPP. Prenumeratorowie mogą odebrać exemplarze; bez prenumeraty znaydzie każdy za zł: 3. w Drukarniach: Dyecezalney lub XX. Pijarów, i exemplarze i na dalsze bilety.

Człek nazwiskiem Ignacy Sielidzki rok maiący 21, urody mierney, twarzy okrągławey ospowaty, na twarzy z prawey strony maiący znak duży od wrzoda, oczu błękitnych, nos szeroki włos na przedzie głowy wystrzyżony; w Liberyi nowey, surdut granatowy z pąsowemi wyłogami damasem pąsowym podszyty guziki białe, spodnie granatowe, czapka granatowa z siwym baranem, na szyi chustka jedwabna pąsowa; płaszcz granatowy z wypustką pąsową w usługach kucharskich będący, od dziedzicznego swoiego Pana zbiegł z Wilna ze d. 5. na 6. t. m. Augusta, wiele przez kradzież poczyniwszy szkody.— Ostrzega się Publiczność, że ktoby o nim wiedział, lub poścignął, ma się zgłosić do Kamienicy Kapitulney pod Nrem 141. za bramą Zamkową będącey, a odbierze tam zupełną nadgrodę.

W mieście Wilnie za Rudnicką Bramą na Ulicy S. Stefańskiey znayduie się plac obszerny z sklepami, i fundamentami muru, oraz Kominem iednym i studnią do sprzedania. Który ieśliby kto nabyć życzył ma się udać do Kamienicy JXX. Piarów Wileńskich na Ulicy Niemieckiey pod N. 376 położoney; kędy odbierze wiadomość ceny takowego placu, i znaydzie umocowanego do zawarcia ostateczney umowy.

Litewsko-Wileński Rząd Gubernski donosi, ażeby kto chce dostawić dla półków rzeczy następuiące: Kapelusze konne i piechotne, płótna na pantalony, koszule, podszewkę, surowego i białego, bóty dla iazdy i piechoty, przodki do nich iuchtowe z Jałowiczey skóry, rzemienia rozmaitego do karabinów, muszkietów, karabinków, i wszelkiey broni, na flintpasy, nakrywki; także rzemień potrzebny do ubioru huzarskiego, kirassyerskiego, na sumki, patrontasze; flasze do wody blaszane, tak na rok 1803, iako na dwa lub trzy lata następuiące, albo na raz ieden tylko w pewney liczbie ile kto może; stawili się dla targu i umowy z prawnemi zaświadczeniami sami albo przez umocowanych do Wilenskiego Komissoryatskiego Komissionera. D. 18. Lipca 1802.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w śrzodku miasta Wilna i po przedmieściach Possesye, zmuszaią Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Possesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Possessye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Magistrat Wileński, tak dla powszechney Obywateli wygody, jakoteż należnego porządku, za wolą Litewskiego Guberńskiego Rządu, w Roku przeszłym udeterminowawszy sporządzić ks ięgę Possessyonalną miasta Wilna; z opisaniem należytym na każdą Possessyą służących praw, i Dokumentów; i do tego dzieła, naznaczywszy Urzędników, Burmistrza Macieia Pawłowskiego, i Radcą Marcina Brzoziewskiego; gdy od onych odebrał wiadomość, że większa część Obywateli, dotąd Praw służących na Possessye, dla zapisania do księgi Possessyonalney, nieokazali; i nie znieśli; przez co czyni się zamitrężenie, w rychłym ukończeniu takowey księgi, Magistrat zatym przez ninieyszą publikacyą ostatecznie ponawia; poprzednicze zalecenia z tym, aby każdy Obywatel naydaley w przeciągu dwóch Miesięcy, od daty ninieyszey, do wzmienionych Urzędników, Burmistrza Pawłowskiego, i Radcy Brzoziewskiego z komportował i okazał Prawa, na Possessyą swą służące dla zapisania onych w księgę possessyonalną, które natychmiast po zapisaniu do księgi każdy nazad odbierze: ostrzegaiąc zarazem, iż po upłynieniu takowego czasu, do tych, którzy nie zkomportuią praw dla zapisania, za posrzednictwem Policyi póydzie exekucya, jako do nieposłusznych nakazom Zwierzchności, i dla tego każdy, który wniosł i wniesie prawa do przeyrzenia, wziąć powinien świadectwo od Urzędników, iż Prawa były prezentowane i w księgę zapisane zostały. 1802. Julii 2. dnia.